

Arrest

nr. 249 992 van 25 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. NSANZIMANA
Broustinlaan 37/1
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 september 2020.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. LEYS die *loco* advocaat G. NSANZIMANA verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder

toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Albanië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker in casu geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch verzoeker onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

4. In de mate verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de (gezondheids)problemen van zijn zoon en de corruptie bij de Albanese overheden/diensten, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal

dienaangaande heeft vastgesteld: "Uit uw verklaringen en die van uw echtgenoot blijkt dat u en uw familieleden in Albanië nooit een persoonlijk probleem gekend hebben, noch met de Albanese autoriteiten noch met medeburgers (notities persoonlijk onderhoud CGVS E.(...), d.d. 20/01/2019, p. 4; notities persoonlijk onderhoud CGVS R.(...), d.d. 20/01/2019, p. 3). De enige vrees bij een terugkeer naar Albanië bestaat erin dat uw zoon R.(...) geen degelijke therapie zal kunnen krijgen, jullie de financiële middelen niet hebben de dokters wegens corruptie te blijven betalen, hij niet ingeschreven zal geraken in de crèche of school en hij zal gepest worden omwille van zijn beperking (CGVS E.(...), p. 5-7). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat uw zoon toegang had tot de in Albanië beschikbare voorzieningen voor mensen met een beperking. Zo kon R.(...) naar de dokter, de polikliniek en naar een ziekenhuis voor mentale problemen in Tirana (CGVS E.(...), p. 5). Daarnaast volgde hij aan een privéinstelling in Tirana drie keer per week voor één uur therapie (CGVS E.(...), p. 7).

Voorts laakt u de corruptie in de Albanese gezondheidszorg. Zo dienden jullie 150 euro te betalen aan de pediater die uw zoon behandelde in een staatsziekenhuis in Tirana (CGVS E.(...), p. 7). Het is echter frappant dat u in het ziekenhuis of bij de pediater zelf niet bent nagegaan of deze betaling daadwerkelijk op basis van corrupte doeleinden was of niet, dat u niet bent nagegaan of u er ook een gratis arts kon krijgen en dat u deze volgens u onofficiële betaling niet bent gaan aanklagen bij een hoger instantie (CGVS E.(...), p. 10-11). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in zaken waar u niet mee akkoord gaat aan te klagen om eventuele verdere problemen te voorkomen. Indien het ziekenhuis zelf of de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien heeft u zelfs nooit geprobeerd een beroep te doen op de Albanese autoriteiten (CGVS E.(...), p. 8-9). Uw volgende verklaring dat het centrum voor mensen met autisme en mentale problemen in Luchne volzet is, kan evenmin gelinkt worden aan corruptie. U heeft uw zoon pas in maart 2019 ingeschreven in dit centrum en vertrok reeds in november 2019 (CGVS E.(...), p. 6, 8). In die tussentijd zou u tweemaal zijn langs gegaan en hen tweemaal hebben gecontacteerd, waarna u steeds het antwoord krijgt dat het volzet is (CGVS, p. 8). Dat er op slechts 8 maand tijd nog geen plaats is vrijgekomen, is wellicht eerder te wijten aan de realiteit van de lange wachtlijsten dan aan corruptie. Dat de privéinstelling in Tirana waar hij heen ging ook corrupt zou zijn, blijkt evenmin uit uw verklaringen. Ofschoon u ontevreden was over de eerste therapeute van uw zoon, behandelde de instelling uw klacht wel degelijk aangezien het een andere therapeute aanstelde om de behandeling van uw zoon verder te zetten. Over zijn nieuwe therapeute heeft u geen klachten (CGVS E.(...), p. 10). Uw verklaring dat dit centrum ver lag en het financieel heel zwaar om dragen was zijn elementen die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot dient over uw verklaringen dat de Albanese gezondheidszorg corrupt is, opgemerkt te worden dat ofschoon corruptie in de gezondheidszorg een laakbare praktijk is, uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze ingegeven zou zijn door redenen uit de Vluchtelingenconventie noch dat de situatie waarmee u of uw zoon in Albanië geconfronteerd werden geleid zou hebben tot het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

(...)

Betreffende de medische problemen van uw zoon R.(...) dient tot slot opgemerkt te worden dat de door zijn medische problemen, die worden gestaafd door een medische attest, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980." Verzoeker werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Betreffende verzoeker zijn verwijzing naar rechtspraak van deze Raad dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 24 augustus 2020, voert verzoekende partij aan dat zij in Albanië geen beroep kan doen op een ziekenhuis en haar zoon ook niet naar een gespecialiseerde school kan zoals die mogelijkheid wel bestaat in België. Voorts verwijst verzoekende partij naar het artikel dat zij bij haar vraag tot horen heeft gevoegd en stelt dat zij dat gelet op de covid-19 pandemie in Albanië de ziekenhuizen nog slechter werken. Verzoekende partij benadrukt dat haar zoon autisme heeft en dat zij door de bevolking ook niet wordt aanvaard en uitgescholden wordt.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich ter zitting louter beperkt tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten, zonder dat zij evenwel *in concreto* ingaat op, laat staan concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk vermogen te doen aan hetgeen dienaangaande eerder concreet in voormelde beschikking en de bestreden beslissing werd vastgesteld.

4.3. Zo laat verzoekende partij, door louter opnieuw te wijzen op de (medische) situatie van haar driejarig zoontje R. die autisme heeft, geheel na een ander licht te werpen op de grond in de beschikking van 24 augustus 2020 waar wordt opgemerkt:

“In de mate verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de (gezondheids)problemen van zijn zoon en de corruptie bij de Albanese overheden/diensten, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld: “Uit uw verklaringen en die van uw echtgenoot blijkt dat u en uw familieleden in Albanië nooit een persoonlijk probleem gekend hebben, noch met de Albanese autoriteiten noch met medeburgers (notities persoonlijk onderhoud CGVS E.(...), d.d. 20/01/2019, p. 4;

notities persoonlijk onderhoud CGVS R.(...), d.d. 20/01/2019, p. 3). De enige vrees bij een terugkeer naar Albanië bestaat erin dat uw zoon R.(...) geen degelijke therapie zal kunnen krijgen, jullie de financiële middelen niet hebben de dokters wegens corruptie te blijven betalen, hij niet ingeschreven zal geraken in de crèche of school en hij zal gepest worden omwille van zijn beperking (CGVS E.(...), p. 5-7). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat uw zoon toegang had tot de in Albanië beschikbare voorzieningen voor mensen met een beperking. Zo kon R.(...) naar de dokter, de polikliniek en naar een ziekenhuis voor mentale problemen in Tirana (CGVS E.(...), p. 5). Daarnaast volgde hij aan een privéinstelling in Tirana drie keer per week voor één uur therapie (CGVS E.(...), p. 7).

Voorts laakt u de corruptie in de Albanese gezondheidszorg. Zo dienden jullie 150 euro te betalen aan de pediater die uw zoon behandelde in een staatsziekenhuis in Tirana (CGVS E.(...), p. 7). Het is echter frappant dat u in het ziekenhuis of bij de pediater zelf niet bent nagegaan of deze betaling daadwerkelijk op basis van corrupte doeleinden was of niet, dat u niet bent nagegaan of u er ook een gratis arts kon krijgen en dat u deze volgens u onofficiële betaling niet bent gaan aanklagen bij een hoger instantie (CGVS E.(...), p. 10-11). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in zaken waar u niet mee akkoord gaat aan te klagen om eventuele verdere problemen te voorkomen. Indien het ziekenhuis zelf of de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien heeft u zelfs nooit geprobeerd een beroep te doen op de Albanese autoriteiten (CGVS E.(...), p. 8-9). Uw volgende verklaring dat het centrum voor mensen met autisme en mentale problemen in Luchne volzet is, kan evenmin gelinkt worden aan corruptie. U heeft uw zoon pas in maart 2019 ingeschreven in dit centrum en vertrok reeds in november 2019 (CGVS E.(...), p. 6, 8). In die tussentijd zou u tweemaal zijn langs gegaan en hen tweemaal hebben gecontacteerd, waarna u steeds het antwoord krijgt dat het volzet is (CGVS, p. 8). Dat er op slechts 8 maand tijd nog geen plaats is vrijgekomen, is wellicht eerder te wijten aan de realiteit van de lange wachtlijsten dan aan corruptie. Dat de privéinstelling in Tirana waar hij heen ging ook corrupt zou zijn, blijkt evenmin uit uw verklaringen. Ofschoon u ontevreden was over de eerste therapeute van uw zoon, behandelde de instelling uw klacht wel degelijk aangezien het een andere therapeute aanstelde om de behandeling van uw zoon verder te zetten. Over zijn nieuwe therapeute heeft u geen klachten (CGVS E.(...), p. 10). Uw verklaring dat dit centrum ver lag en het financieel heel zwaar om dragen was zijn elementen die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot dient over uw verklaringen dat de Albanese gezondheidszorg corrupt is, opgemerkt te worden dat ofschoon corruptie in de gezondheidszorg een laakbare praktijk is, uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze ingegeven zou zijn door redenen uit de Vluchtelingenconventie noch dat de situatie waarmee u of uw zoon in Albanië geconfronteerd werden geleid zou hebben tot het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

(...)

Betreffende de medische problemen van uw zoon R.(...) dient tot slot opgemerkt te worden dat de door zijn medische problemen, die worden gestaafd door een medische attest, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980." Verzoeker werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen."

Uit de verklaringen afgelegd door verzoekende partij en die van haar echtgenote in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, waarbij dezelfde problemen werden ingeroepen (betreffende de situatie van hun zoontje), blijkt dat hun zoontje R. wel degelijk toegang had tot en gebruik kon maken van de gezondheidszorg in Albanië. Dat verzoekende partij ter zitting stelt dat zij in Albanië geen beroep kunnen doen op een ziekenhuis, klemt dan ook met hun eerdere verklaringen en is niet ernstig. Hoe dan ook toont verzoekende partij op generlei wijze aan dat zij om redenen gerelateerd aan het Vluchtelingenverdrag geen of slechts een beperkte toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg in Albanië. Dit blijkt nergens uit en wordt op generlei wijze *in concreto* aannemelijk gemaakt.

In zoverre verzoekende partij beweert dat gelet op de covid-19 pandemie in Albanië de ziekenhuizen er nog slechter werken, doet zij hiermee geen afbreuk aan bovenvermelde vaststelling en dient erop gewezen dat voor zover zij hiermee doelt op een mogelijk kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in Albanië en die in België, een eventueel dergelijk kwaliteitsverschil geen verband houdt met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad beklemtoont dat medische problemen, zoals die van verzoekende partij haar zoontje R., op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische problemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. De Raad kan zich niet van de indruk ontdoen dat verzoekende partij zich van de verkeerde procedure bedient om (de behandeling van) de medische problemen van haar zoontje te laten beoordelen en benadrukt dan ook de daartoe geëigende procedure voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

4.4. Waar verzoekende partij ter zitting opmerkt dat haar zoontje niet naar een gespecialiseerde school kan (gaan) zoals die mogelijkheid wel bestaat in België, valt dit evenmin te rijmen met de eerder afgelegde verklaringen. Immers, de echtgenote van verzoekende partij gaf eerder ten aanzien van de commissaris-generaal aan dat dergelijke scholen, met name scholen speciaal voor kinderen met een beperking, er wel zijn in Tirana (administratief dossier, stuk 6b, notities van het persoonlijk onderhoud van de echtgenote van verzoekende partij van 20 januari 2019, p. 6). Dat deze scholen, zo voegde ze er op algemene wijze aan toe -zonder dat dit met enige objectieve informatie wordt gestaafd-, te duur zouden zijn, is, zo wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld, een reden die niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en het houdt evenmin verband met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoekende partij herhaalt voorts dat haar zoontje autisme heeft en dat zij door de bevolking ook niet wordt aanvaard en uitgescholden wordt, doch zij ontkracht noch weerlegt hiermee de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld als volgt: *“Betreffende de verwensingen die u en uw zoon naar jullie hoofd kregen, alsook de pesterijen die uw andere zoon S.(...) diende te ondergaan van zijn vrienden omwille van zijn jongere broer, dient te worden opgemerkt dat deze, hoewel deze eveneens betreuenswaardig zijn, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vreemd is ook dat u bij de busmaatschappij waarvan de chauffeur u en uw zoon soms moedwillig op straat liet staan, niet bent gaan klagen dat hun chauffeurs soms doorreden (CGVS E.(...), p. 10). Dat uw zoon niet werd ingeschreven door de directrice in Cerm Lushnje omdat ze niet over gespecialiseerd personeel beschikt en omdat ze vreest dat uw zoon zich agressief zal gedragen tegen anderen is vanzelfsprekend evenmin ernstig genoeg om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade (CGVS E.(...), p.6). Bovendien heeft u geen poging ondernomen uw zoon elders te proberen inschrijven (CGVS E.(...), p.6). U heeft zelfs weet van bijzondere scholen voor kinderen met een beperking in Tirana, maar haalt aan dat deze te duur zijn (CGVS E.(...), p. 6), een reden die evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.”*

4.6. Een louter algemene verwijzing naar algemene informatie, zoals verzoekende partij naar een bij haar vraag tot horen gevoegd artikel van 21 oktober 2019 getiteld “In Albanië is het één grote chaos”, dat niet in het minst op haar persoon(lijke situatie) betrekking heeft, doch louter handelt over inspanningen van Albanië om bij de Europese Unie binnen te geraken en de tol ervan, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in haar land van herkomst Albanië aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

Verzoekende partij gaat voor het overige niet in op en laat voorts na daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen met betrekking tot de in de beschikking van 24 augustus 2020 te formuleren.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS